Nadal: 29 de Desembre

Text de l'Evangeli (*Lc* 2,22-35): I després de complir-se els dies de la purificació d'ells, segons la Llei de Moisès, el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, tal com està escrit en la Llei del Senyor: «Tot mascle nat el primer, serà considerat sant per al Senyor», i per a donar l'ofrena d'acord amb el que està dit en la Llei del Senyor: «Una parella de tórtores o dos colomins».

I heus aquí que hi havia a Jerusalem un home, de nom Simeó; i aquest era un home just i pietós, que esperava la consolació d'Israel. I l'Esperit Sant era amb ell. I havia rebut resposta de l'Esperit Sant que no veuria la mort si abans no veia el Crist del Senyor. I vingué per l'Esperit al temple. I quan els seus pares portaven l'infant Jesús per fer amb ell segons el costum de la Llei, ell el prengué en els seus braços i beneí Déu, i digué: «Ara deixa anar el teu servent, Senyor, segons la teva paraula, en pau; perquè els meus ulls han vist la teva salvació, que preparares davant la faç de tots els pobles, llum per a revelació de les nacions i glòria del teu poble Israel».

I el seu pare i la seva mare estaven meravellats per les coses que es deien d'ell. I els beneí Simeó, i digué a Maria, la seva mare: «Vet aquí que aquest està posat per a ruïna i aixecament de molts a Israel, i com a senyal que serà contradit -i a tu mateixa una espasa et travessarà l'ànima-, perquè siguin revelats els pensaments de molts cors».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Ara deixa anar el teu servent, Senyor, segons la teva paraula, en pau; perquè els meus ulls han vist la teva salvació»

Chanoine Dr. Daniel MEYNEN
(Saint Aubain, Namur, Bèlgica)

Avui, 29 de desembre, festegem el sant Rei David. Però és tota la família de David que l'Església vol honorar, i sobretot el més il·lustre de tots ells: Jesús, el Fill de Déu, Fill de David! Avui, en aquest etern "avui" del Fill de Déu, l'Antiga Aliança del temps del Rei David es realitza i es compleix en tota la seva plenitud. Ja que, com relata l'Evangeli d'avui, el Nen Jesús és presentat al Temple pels seus pares per tal de complir amb l'antiga Llei: «Portaren Jesús a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. Així ho prescriu la

Llei del Senyor: ‘Tot mascle nat el primer, serà considerat sant per al Senyor’» (Lc 2,22-23).

Avui s'eclipsa l'antiga profecia amb vista a donar pas a la nova: Aquell, que el Rei David havia anunciat entonant els salms messiànics, ha entrat per fi al Temple de Déu! Avui és el gran dia en què aquell a qui sant Lluc anomena Simeó aviat abandonarà aquest món de foscor per tal d'entrar en la visió de la Llum eterna: «Ara deixa anar el teu servent, Senyor, segons la teva paraula, en pau; perquè els meus ulls han vist la teva salvació, que preparares davant la faç de tots els pobles» (Lc 2,29-32).

També nosaltres, que som el Santuari de Déu en el que habita el seu Esperit (cf. 1Co 3,16), hem de romandre atents a rebre Jesús en el nostre interior. Si avui tenim el goig de combregar, demanem a Maria, la Mare de Déu, que intercedeixi per nosaltres davant el seu Fill: que mori l'home vell i que l'home nou (cf. Col 3,10) neixi en tot el nostre ésser, a fi de convertir-nos en els nous profetes, els qui anuncien al món sencer la presència del Déu tres vegades sant, Pare, Fill i Esperit Sant!

Igual que Simeó, siguem profetes per la mort de l'home vell! Tal com digué el Papa Joan Pau II, «la plenitud de l'Esperit de Déu ve acompanyada (...), abans de res, per la disponibilitat interior que prové de la fe. De tot això, l'ancià Simeó, home ‘just i pietós’, en tingué la intuïció en el moment de la presentació de Jesús al Temple».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Haguessis mort per sempre, si Ell no hagués nascut en el temps. Celebrem amb alegria l’adveniment de la nostra salvació i redempció» (Sant Agustí)

- «Simeó reconeix en aquell Nen el Salvador, però intueix —gràcies a l’Esperit— que entorn a Ell girarà el destí de la humanitat... Havent “tocat” la salvació, l’entusiasme és tan gran, que per a Simeó viure i morir són el mateix» (Benet XVI)

- «La Presentació de Jesús al temple el mostra com a primogènit que pertany al Senyor. Amb Simeó i Anna (...) Jesús és reconegut com el Messies tan esperat, ‘llum per a les nacions’ i ‘glòria d’Israel’, però també com a ‘signe de contradicció’. L’espasa de dolor predita a Maria anuncia aquella altra oblació, perfecta i única, de la creu que donarà la salvació que Déu ‘ha preparat davant de tots els pobles’» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 529)

Altres comentaris

«Els meus ulls han vist la teva salvació»

Mn. Joaquim MONRÓS i Guitart

(Tarragona, Espanya)

Avui, contemplem la Presentació del Nen Jesús al Temple, bo i complint la prescripció de la Llei de Moisès: purificació de la mare i presentació i rescat del primogènit.

L'escena la descriu sant Josepmaria Escrivá, en el quart misteri de goig del seu llibre Sant Rosari, tot convidant a involucrar-nos en ella: «Aquesta vegada seràs tu, amic meu, qui portarà la gàbia de les tórtores. —Te n'adones? Ella —la Immaculada!— se sotmet a la llei com si estigués immunda. ¿Aprendràs amb aquest exemple, nen babau, de complir, malgrat tots els sacrificis personals, la Santa Llei de Déu?

»Purificar-se! Tu i jo sí que necessitem purificació! Expiar, i, per damunt de l'expiació l'Amor. —Un amor que sigui cauteri que abrasi la ronya de la nostra ànima, i foc, que encengui amb flames divines la misèria del nostre cor».

Val la pena d'aprofitar l'exemple de Maria per a “netejar” la nostra ànima en aquest temps de Nadal, fent una sincera confessió sagramental per tal de poder rebre el Senyor amb les millors disposicions. Així, Josep presenta l'ofrena d'un parell de tórtores, però sobretot ofereix la seva capacitat de portar endavant amb el seu treball i amb el seu amor castíssim el pla de Déu previst per a la Sagrada Família, model de totes les famílies.

Simeó ha rebut de l'Esperit Sant la revelació que no moriria sense haver vist el Crist. Va al Temple i, en rebre en el seus braços ple de joia el Messies, li diu: «Ara deixa anar el teu servent, Senyor, segons la teva paraula, en pau; perquè els meus ulls han vist la teva salvació» (Lc 2,29-30). Amb ulls de fe, en aquest Nadal, contemplem Jesús que ve a salvar-nos amb el seu naixement. Així com Simeó va entonar el cant d'acció de gràcies, alegrem-nos cantant davant el pessebre, en família, i en el nostre cor, pel fet de saber-nos salvats per l'infant Jesús.